

4. Životní prostředí

Plzeňský kraj, s výjimkou města Plzně, jeho okolí a okolí dálnice D5, patří ke krajům s kvalitním životním prostředím. Koeficient ekologické stability, který stanovuje poměr stabilních a nestabilních krajinných prvků, dosáhl v Plzeňském kraji v mezikrajském porovnání páté nejvyšší hodnoty, což potvrzuje vcelku vyváženou krajinu. Ekologické hospodářství kraje vzhledem k jeho venkovskému charakteru hraje důležitou roli v zemědělství. V mezikrajském porovnání byla rozloha ekologicky obhospodařované půdy celkem v regionu druhá nejvyšší po Jihočeském kraji. Plzeňský kraj má nejnižší podíl obyvatel napojených na síť veřejných vodovodů. V průměrné denní spotřebě pitné vody v domácnostech na 1 osobu byl kraj v porovnání s ostatními kraji osmý. Podle nejnižší hodnoty měrných emisí tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku se Plzeňský kraj umístil v mezikrajském srovnání na druhém místě za Jihočeským krajem, třetí nejnižší místo zaujímal v měrných emisích oxidu uhelnatého. V produkci komunálního odpadu v kg na 1 obyvatele se umístil až na 13. místě.

Půdní fond

Zemědělské půda činila v Plzeňském kraji 49,3 % z celkové výměry

Celková **výměra** Plzeňského kraje k 31. 12. 2020 činila 7 649 km², z toho připadlo 49,3 % na zemědělskou půdu a 50,7 % na nezemědělskou půdu. Z celkové zemědělské půdy tvořila orná půda 66,3 %. V časové řadě 2013–2020 se výměra zemědělské půdy neustále postupně zmenšovala (výjimku představoval jen rok 2019). Výměra zemědělské půdy se nepatrně snížila z 377 137 ha v roce 2019 na 376 919 ha v roce 2020. Podíl orné půdy na zemědělské půdě se rovněž postupně trvale snižoval. V období let 2013–2020 se rozloha orné půdy snížila o 6 343 ha. Porovnáme-li strukturu zemědělské půdy v roce 2020 s rokem 2019, zvýšila se nepatrně ve výměrách zahrad o 1,4 % a trvalých travních porostů o 0,8 %. Nejvyšší podíl orné půdy na zemědělské půdě měly okresy s převážně zemědělským charakterem Plzeň-sever (80,3 %), Rokycany (72,8 %) a Plzeň-jih (71,3 %). Plocha zastavěných pozemků v Plzeňském kraji, která v roce 2020 činila 9 589 ha, se meziročně zvýšila o 48 ha. Nejvyšší podíl zastavěných ploch na celkové výměře (5,1 %) byl zaznamenán v okrese Plzeň-město.

Na celkové lesní ploše se v Plzeňském kraji podílejí nejvíce okresy Klatovy, Tachov a Plzeň-sever

Rozsah **lesních ploch** se postupně mírně zvyšoval. V průběhu posledních pěti let se lesní pozemky rozšířily nejvíce mezi lety 2015–2016, kdy plocha lesních pozemků vzrostla o 7 896 ha. V roce 2020 činil podíl lesních pozemků na celkové výměře v Plzeňském kraji 40,4 %. Oproti průměru ČR (34,0 %) byl vyšší o 6,4 procentního bodu. Na celkové lesní ploše se v Plzeňském kraji podílejí nejvíce okresy Klatovy (27,3 %), Tachov (19,4 %) a Plzeň-sever (16,8 %). Lesní plochy v Plzeňském kraji jsou převážně tvořeny lesy hospodářské kategorie, zbytek představují lesy ochranné a zvláštního určení. Z hlediska druhového složení převažují lesy jehličnaté, zejména smrkové.

Koeficient ekologické stability dosáhl nejvyšších hodnot na Klatovsku

Jedním z environmentálních indikátorů k posouzení míry udržitelnosti vývoje v oblasti životního prostředí je **koeficient ekologické stability**³¹. Jedná se o ukazatel charakterizující krajinný typ z hlediska využití pozemků. K 31. 12. 2020 dosáhl koeficient ekologické stability v Plzeňském kraji hodnoty 1,41. V meziokresním srovnání byly zaznamenány nejvyšší hodnoty koeficientu ekologické stability v okresech Klatovy (1,97) a Tachov (1,71). Tyto koeficienty znamenají v celku vyváženou krajinu, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami. Oba okresy mají nejvyšší podíl lesních pozemků (Šumava a Český les). Relativně vyšší hodnoty koeficientu ekologické stability byly zjištěny i v okresech Rokycany (1,60) a Domažlice (1,39),

³¹ Poměr ekologicky stabilních (lesy, trvale travní porosty, sady, zahrady, vinice, a vodní plochy) a nestabilních (orná půda, chmelnice, zastavěné a ostatní plochy) krajinných prvků na daném území

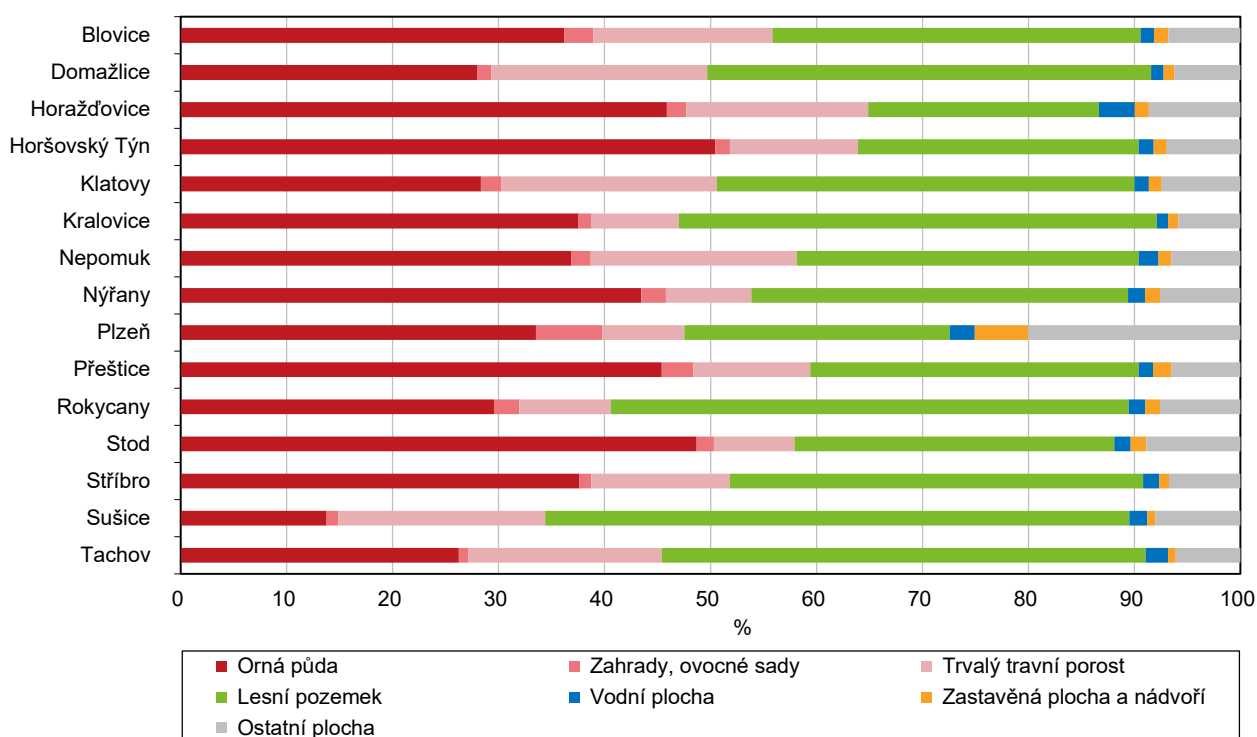
kteří patří rovněž k okresům s vyšším podílem lesní půdy. Nejnižší hodnoty koeficientu ekologické stability (eliminujeme-li specifika okresu Plzeň-město) dosáhl okres Plzeň-jih (0,97), kde se jedná o území intenzivně využívané pro zemědělskou výrobu. Hodnota ukazatele v okrese Plzeň-jih je ovlivněna relativně nízkým podílem lesních pozemků s vysokým podílem orné půdy.

Nejvyšší podíl orné půdy na celkové výměře byl v SO ORP Horšovský Týn

V rámci nižšího územního členění na správní obvody obcí s rozšířenou působností (SO ORP) byl v kraji ke konci roku 2020 zaznamenán nejvyšší podíl orné půdy na celkové výměře daného území v SO ORP Horšovský Týn (50,4 %), podíl lesních pozemků byl nejvyšší v Sušici (55,1 %) a trvalé travní porosty zaujímaly nejvíc z výměry v Domažlicích (20,4 %). Vodní plocha zabírala největší plochu v porovnání s ostatními SO ORP v Horažďovicích, zastavěná plocha s nádvořím a zahrady i s ovocnými sady pak v Plzni.

Graf 4.1 Struktura půdy ve správních obvodech ORP Plzeňského kraje k 31. 12. 2020

Pramen: ČÚZK

Plzeňský kraj s hodnotou koeficientu ekologické stability 1,41 zaujímá páté nejvyšší místo v ČR

Porovnáme-li hodnoty **koeficientu ekologické stability** v rámci krajů ČR k 31. 12. 2020 podle optimálních, tzn. nejvyšších hodnot, pak se na prvním místě umístil Liberecký kraj (2,41) s prvním nejvyšším mezikrajským podílem lesních pozemků na celkové výměře (44,7 %) a s druhým mezikrajským nejnižším podílem orné půdy na celkové výměře (19,6 %). Druhé místo v rámci mezikrajského porovnání zaujímá Karlovarský kraj (2,09) s podobným charakterem krajinných prvků jako v Libereckém kraji. Na posledním místě se v mezikrajském porovnání umístilo Hl. město Praha s koeficientem ekologické stability 0,32. V Praze se totiž vyskytuje vysoký podíl nestabilních krajinných prvků, jakými jsou zastavěné a ostatní plochy. Předposlední místo mezi kraji obsadil Středočeský kraj s druhým nejnižším koeficientem ekologické stability 0,67. Nízká hodnota koeficientu ekologické stability ve Středočeském kraji je ovlivněna vysokým podílem orné půdy na celkové výměře (49,4 %). Plzeňský kraj s hodnotou 1,41 zaujímá v rámci krajů ČR páté nejvyšší místo a třetí nejvyšší mezikrajské místo v podílu lesních pozemků na celkové výměře. V porovnání s ČR byl koeficient ekologické stability vyšší o 0,32.

Ekologické zemědělství jako moderní forma hospodaření je jedním z principů trvale udržitelného rozvoje

Ekologické zemědělství je jedním z principů trvale udržitelného rozvoje. Jako součást agrární politiky státu představuje moderní formu hospodaření při respektování přírodních zákonitostí, přirozené kvality a úrodnosti půdy. V ekologickém zemědělství se minimalizuje použití chemických prostředků pro zemědělskou výrobu a v důsledku toho se snižují negativní dopady do environmentální oblasti.

Plzeňský kraj byl druhý v ekologicky obhospodařované půdě

Podíl ekologicky obhospodařované půdy³² (včetně přechodného období) na celkové výměře dosáhl k 31. 12. 2020 v Plzeňském kraji 9,2 %. V meziročním srovnání se hodnota prakticky nezměnila. Rozloha půdy v ekologickém zemědělství se oproti roku 2019 snížila o 43 ha. K 31. 12. 2020 činila rozloha ekologicky obhospodařované půdy celkem (včetně přechodného období) 70 163,5 ha, zatímco v roce 2014 jen 54 734,3 ha. V časové řadě 2014–2020 vzrostla rozloha ekologicky obhospodařované půdy celkem (včetně přechodného období) o 28,2 %. Výměra ekologicky obhospodařované půdy v přechodném období se v rámci časové řady zvýšila o 75,9 % a výměra ekologicky obhospodařované půdy (bez přechodného období) o 25,4 %. Plzeňský kraj patří ke krajům s významným podílem ekologicky obhospodařované půdy. V mezikrajském porovnání byla rozloha ekologicky obhospodařované půdy celkem v Plzeňském kraji druhá nejvyšší po Jihočeském kraji. K 31. 12. 2020 dosáhl podíl ekologicky obhospodařované půdy celkem (včetně přechodného období) na ČR 12,9 %.

Chráněná území

Množství chráněných území svědčí o kvalitě přírodního bohatství kraje

O kvalitě přírodního bohatství Plzeňského kraje svědčí i množství **chráněných území**, která vznikají k ochraně rozmanitých forem života, k péči o ekosystémy a krajinný ráz přírody. K 31. 12. 2020 se na území Plzeňského regionu nacházelo 200 zvláště chráněných území, v tom 1 národní park (část Šumavy), 5 chráněných krajinných oblastí, 6 národních přírodních rezervací, 5 národních přírodních památek a zbývajících 183 zvláště chráněných území tvořily přírodní rezervace a přírodní památky. K 1. 3. 2017 došlo ke změně metodiky výpočtu souhrnných rozloh chráněných území. Rozlohy jsou od tohoto data vypočítávány ve všech případech z obvodových hranic chráněných území. Z tohoto pohledu představuje rozloha chráněných oblastí³³ 17,4 % z celkové výměry kraje.

Největší část přírodních rezervací se vyskytuje v okresech Klatovy a Tachov

Část **Národního parku Šumava**, nacházející se na území Plzeňského kraje na ploše 34,5 tis. ha, je určena k ochraně a uchování nejcennějších lokalit s původní divokou horskou přírodou, jedinečnými a ohroženými ekosystémy (rašeliniště, ledovcová jezera, původní lesní porosty aj.) a rozmanitou typickou flórou a faunou. Téměř 13 % z celkové výměry Plzeňského kraje zaujímají **chráněné krajinné oblasti** (CHKO). Jsou to CHKO Šumava (část), Křivoklátsko (část), Slavkovský les (část), Český les a nově Brdy (část). V Plzeňském kraji se vyskytuje také 89 přírodních rezervací a 94 přírodních památek. Přírodní rezervace se vyskytují nejvíce v okresech Klatovy (35) a Tachov (18). Nejvíce přírodních památek můžeme najít v okresech Rokycany (19) a Tachov (18). Kromě uváděných chráněných území se v Plzeňském kraji vyskytuje i 68 **evropsky významných lokalit**, což je druh chráněného území, které je vyhlášeno k ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a 2 **ptačí oblasti** (Šumava a Křivoklátsko).

³² Podle statistických údajů Ministerstva zemědělství ČR

³³ Podle údajů Agentury ochrany přírody a krajiny ČR

Vodovody a kanalizace

Cena pitné vody v kraji meziročně mírně roste

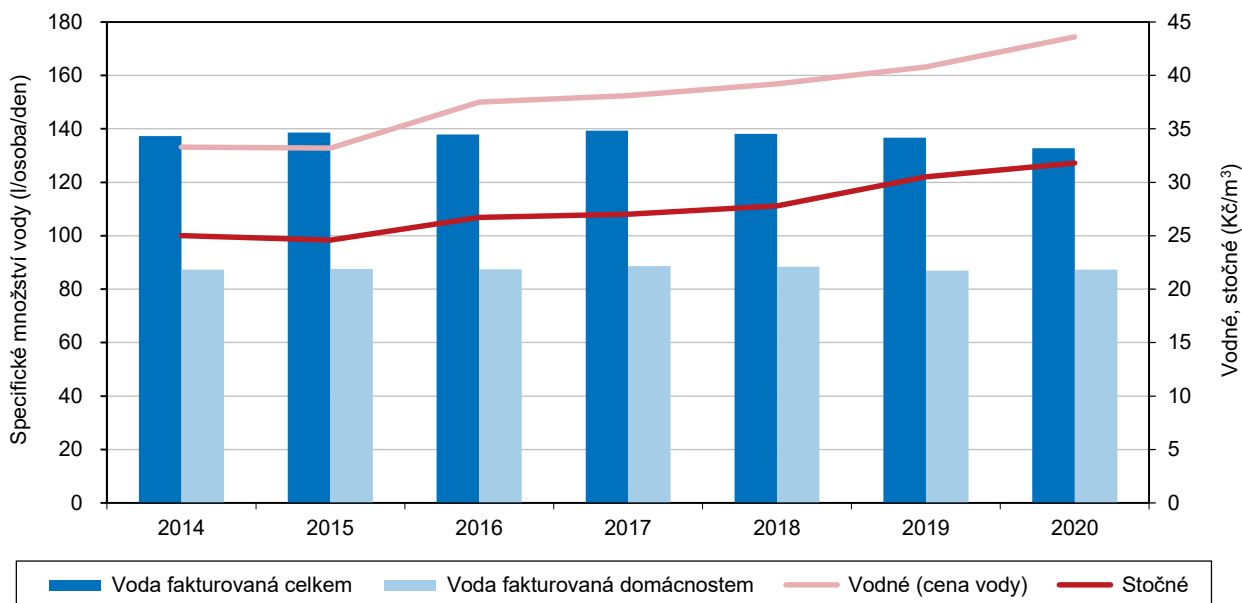
Úroveň technické vybavenosti v obcích Plzeňského kraje je relativně na dobré úrovni. V převážné části územních celků jsou obce vybaveny veřejným vodovodem. **Délka vodovodní sítě** v roce 2020 měřila 4 430 km, oproti roku 2019 se zkrátila o 23 km, tj. pokles o 0,5 %. **Podíl obyvatel zásobených vodou z veřejných vodovodů** od roku 2015 až do roku 2018 mírně rostl a od roku 2019 začal mírně klesat. V roce 2020 se oproti roku 2019 tento podíl nepatrně snížil na 85,7 %, což v meziročním srovnání znamenalo snížení o 0,2 procentního bodu. Plzeňský kraj má v porovnání s ostatními kraji nejnižší podíl obyvatel zásobených vodou z veřejných vodovodů a v tomto ukazateli je v porovnání s průměrem ČR (94,6 %) nižší o 8,9 procentního bodu. Výroba pitné vody meziročně klesla z 30 870 tis. m³ v roce 2019 na 30 187 tis. m³ v roce 2020, tj. pokles o 2,2 %.

Průměrná spotřeba pitné vody v kraji je nižší než v ČR celkem

Hodnota relativního ukazatele **specifické množství vody fakturované domácnostem** (v přepočtu na obyvatele a den) dosáhla v roce 2020 hodnoty 87,3 l/os/den. V meziročním srovnání hodnota tohoto ukazatele oproti roku 2019 vzrostla o 0,4 litrů na osobu a den. V mezikrajském srovnání byla zaznamenána nejvyšší hodnota v Hl. městě Praze (112,5 l/os/den) a naopak nejnižší v kraji Zlínském (80,0 l/os/den). Podle **výše specifického množství fakturované vody domácnostem** se Plzeňský kraj v rámci mezikrajského porovnání zařadil na osmé místo. Oproti průměru ČR byla spotřeba pitné vody v Plzeňském kraji nižší o 3,8 l/os/den, což zřejmě souvisí se zvýšením její ceny. Cena pitné vody (bez DPH) v porovnání s rokem 2019 v regionu vzrostla o 2,8 Kč/m³ (v roce 2019 sazba 40,8 Kč/m³, v roce 2020 sazba 43,6 Kč/m³), v mezikrajské porovnání se dostala na páté místo. Cena stočného (bez DPH) se zvýšila z 30,5 Kč/m³ v roce 2019 na 31,8 Kč/m³ v roce 2020, tj. zvýšení o 1,3 Kč/m³, mezi kraji se zařadil Plzeňský region až na dvanácté místo.

Graf 4.2 Specifické množství fakturované vody, vodné a stočné v Plzeňském kraji

Zdroj: ČSÚ

Emise³⁴

Emise jsou důležitým faktorem pro hodnocení kvality ovzduší

Jednou z problematických oblastí životního prostředí a jeho vlivu na kvalitu života je kvalita ovzduší. Determinujícím faktorem pro její hodnocení je celkové množství **emisí** (tj. vypouštění resp. únik znečišťujících látek do ovzduší). Vybrané základní znečišťující látky jsou oxid siřičitý (SO₂), oxid uhelnatý (CO), NO_x oxidy dusíku (NO a NO₂) a tuhé znečišťující látky. Producenti tohoto znečištění (REZZO) jsou ve smyslu zákona o ovzduší členěni podle velikosti zdrojů znečištění na stacionární (REZZO 1–3; velké, střední a malé) a mobilní (REZZO 4). V důsledku likvidace zastaralých a nevyužívaných výrobních provozů restrukturalizace některých výrobních procesů a především vlivem přechodu na jiný, ekologičtější způsob vytápění došlo během pětileté časové řady k mírnému poklesu. Intenzivní rozvoj automobilové dopravy v souvislosti s provozem dálnice D5 je dalším faktorem, který ovlivňuje kvalitu ovzduší v Plzeňském kraji (emise REZZO 4).

Měrné emise tuhých znečišťujících látek v kraji vzrostly

Z analýzy předběžných dat **měrných emisí** (REZZO 1–4) vyplývá, že se v Plzeňském kraji meziročně³⁵ nepatrně snížily měrné emise oxidu siřičitého a oxidů dusíku. Měrné emise oxidu siřičitého se snížily z 0,51 t/km²/rok v roce 2018 na 0,47 t/km²/rok v roce 2019, tj. snížení o 7,5 %. Měrné emise oxidů dusíku klesly z 1,05 t/km²/rok v roce 2018 na 1,02 t/km²/rok v roce 2019, tj. snížení o 3,5 %. Naopak měrné emise tuhých znečišťujících látek a oxidu uhelnatého nepatrně vzrostly. Měrné emise tuhých znečišťujících látek se zvýšily z 0,47 t/km²/rok v roce 2018 na 0,48 t/km²/rok v roce 2019, tj. zvýšení o 2,7 %. Měrné emise oxidu uhelnatého vzrostly z 5,08 t/km²/rok v roce 2018 na 5,17 t/km²/rok v roce 2019, tj. nárůst o 1,6 %.

Hodnoty měrných emisí v kraji dosahují nižších hodnot než v ČR celkem

V rámci České republiky lze hodnotit **ovzduší** v Plzeňském kraji jako relativně čisté. Hodnoty měrných emisí (REZZO 1–4) dosahují v Plzeňském kraji nižších hodnot než v ČR. Nejvíce zatížená emisemi znečišťujících látek jsou území s vysokou koncentrací průmyslových aktivit, s vysokou hustotou osídlení v okolí Plzně a v neposlední řadě i se značně soustředěnou dopravou v okolí dálnice D5. Naopak mezi méně zatížené oblasti patří horské partie Šumavy, Českého lesa a západní části Brd.

Emise znečišťujících látek v Plzeňském kraji se pohybují pod průměrem ČR

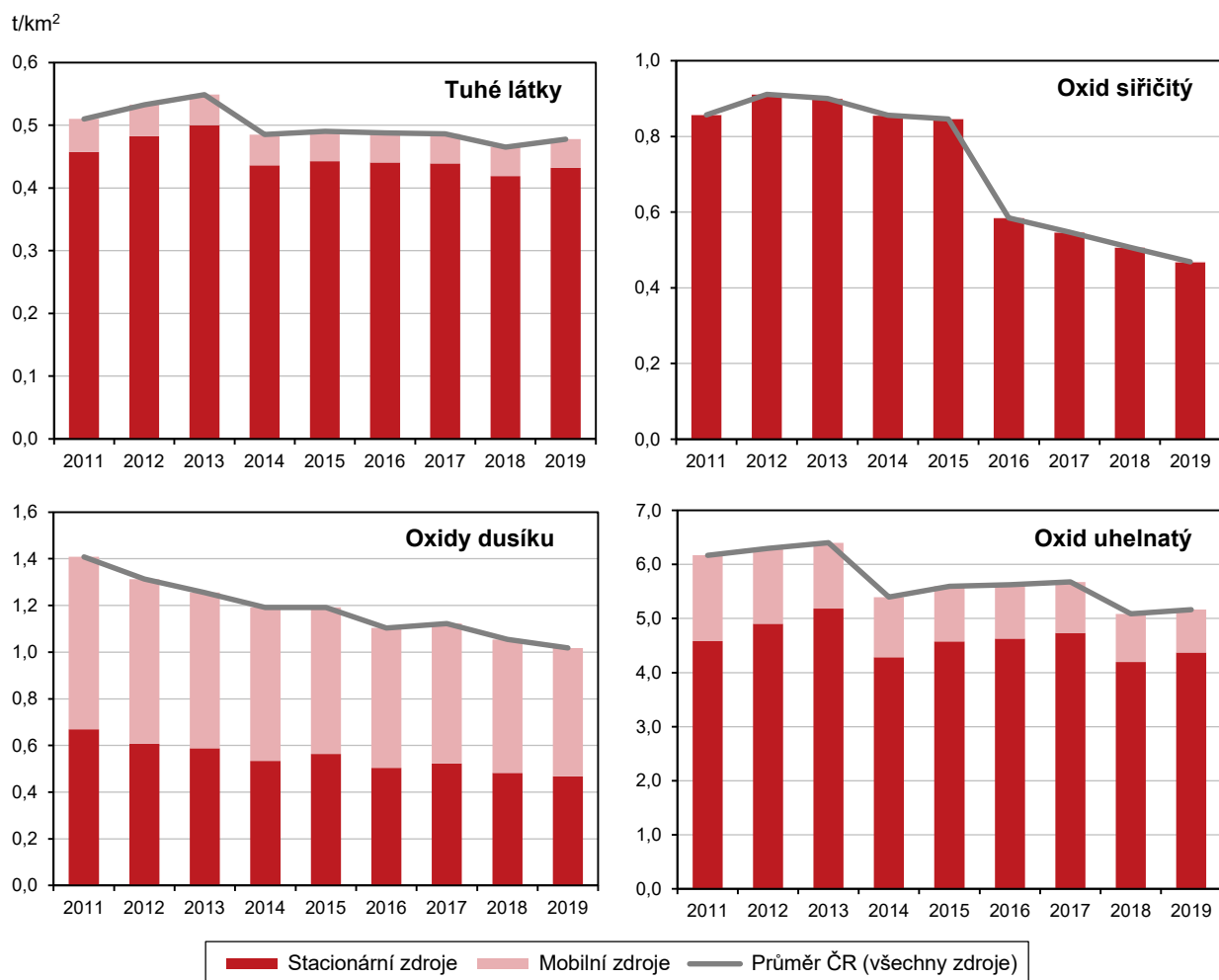
Hodnoty emisí vybraných základních znečišťujících látek se v Plzeňském kraji pohybují pod průměrem ČR. Výši měrných **emisí tuhých znečišťujících látek** v ČR (0,65 t/km²) ovlivňují především kraje se silně znečištěným ovzduším, tedy Hl. město Praha (2,11 t/km²/rok), Ústecký (1,22 t/km²/rok) a Moravskoslezský (1,07 t/km²/rok). Na zvyšování **měrných emisí oxidu siřičitého** v ČR (0,97 t/km²) se podílejí především kraje Ústecký (3,82 t/km²), Moravskoslezský (2,46 t/km²) a Karlovarský (1,50 t/km²). **Měrné emise oxidu dusíku** dosáhly v roce 2019 v ČR hodnoty 2,12 t/km²/rok a k největším znečišťovatelům těchto emisí patří kraje Hl. město Praha (20,65 t/km²/rok), Ústecký (5,74 t/km²/rok) a Moravskoslezský (3,64 t/km²/rok). **Měrné emise CO** v roce 2019 činily v ČR 8,52 t/km²/rok a na těchto emisích měly nejvyšší podíl především kraje Moravskoslezský (33,26 t/km²/rok), Hl. město Praha (26,84 t/km²/rok) a Zlínský (9,47 t/km²/rok). V ČR se v časové období 2011 až 2019 dařilo všechny tyto škodlivé emise snižovat. V porovnání s rokem 2011 se v ČR nejvíce snížily měrné emise SO₂, a to o 52,2 %, naopak nejnižší pokles představovaly měrné emise tuhých znečišťujících látek, a to jen o 13,6 %.

³⁴ ČHMÚ provedl v roce 2014 z důvodů nové struktury stacionárních zdrojů přepočítal celou časovou řadu. Emisní bilance za rok 2013 byla zpracována pro všechny kategorie zdrojů z aktuálních dostupných podkladů a odpovídá požadavkům na mezinárodní inventarizaci emisí.

³⁵ Data za rok 2020 nejsou k dispozici

Graf 4.3 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Plzeňském kraji

Pramen: ČHMÚ

Odpady

Množství odpadu je vyšší než jeho druhotná využitelnost

Odpad je jedním z negativních vlivů zasahujícím do environmentální sféry. Současná situace v odpadovém hospodářství je charakterizována převahou množství produkovaného odpadu nad jeho relativně nízkým využitím jako zdroje druhotných surovin a energie. Produkce podnikového odpadu vzniká v přímé závislosti na materiálové a energetické náročnosti výroby.

Plzeňský kraj má sedmou nejvyšší hodnotu vyprodukovaného podnikového odpadu v kg na obyvatele v rámci ČR

V Plzeňském kraji bylo v roce 2019³⁶ vyprodukováno 2 018,6 tis. tun odpadu celkem. Meziročně se tedy množství odpadu zvýšilo o 113,2 tis. t., tj. o 5,9 %. **Produkce celkového odpadu v přepočtu na 1 obyvatele** dosáhla v roce 2019 v kraji hodnoty 3 421,9 kg a oproti roku 2018 se zvýšila o 163,1 kg. V období 2017–2019 byla hodnota podnikového odpadu nejnižší v roce 2018. Nejvyšší množství odpadu celkem bylo vyprodukováno v roce 2017, kdy připadlo na 1 obyvatele 4 285,0 kg. V roce 2019 se v porovnání s rokem 2017 tato hodnota snížila o 20,1 %. V porovnání s ostatními kraji byla v Plzeňském kraji hodnota vyprodukovaného celkového odpadu na 1 obyvatele v roce 2019 sedmá nejvyšší. Nejvyšší celkový odpad na 1 obyvatele byl zaznamenán v Jihomoravském (4 168,3 kg), nejnižší pak v Karlovarském kraji (2 312,8 kg). Oproti průměru ČR (3 462,8 kg na 1 obyvatele) byla hodnota celkového odpadu v Plzeňském kraji nižší o 41 kg na 1 obyvatele.

³⁶ Údaje roku 2020 zatím nejsou k dispozici

Plzeňský kraj měl v porovnání s ostatními kraji nejnižší podíl celkového nebezpečného odpadu na 1 obyvatele

V roce 2019 se **nebezpečný odpad** podílel na celkovém odpadu v Plzeňském kraji 2,1 %. V Plzeňském kraji připadlo na 1 obyvatele 73,1 kg nebezpečného odpadu celkem a tento podíl byl v mezikrajském porovnání nejnižší. Nejvyšší množství celkového nebezpečného odpadu na 1 obyvatele (236,2 kg) bylo vyprodukováno v Moravskoslezském kraji. Oproti průměru ČR (136,3 kg na 1 obyv.) bylo množství nebezpečného odpadu celkem na 1 obyvatele v Plzeňském kraji nižší o 63,2 kg.

Komunální odpad v Plzeňském kraji představoval 5,0 % z celkové produkce tohoto odpadu v ČR

Zvláštní kategorií odpadů tvoří **komunální odpad**. V České republice bylo v roce 2019 vyprodukováno 5 337,5 tis. tun komunálního odpadu, z toho nejvíce v kraji Středočeském (746,5 tis. tun) a nejméně v kraji Karlovarském (128,0 tis. tun). Vyprodukovaný komunální odpad v Plzeňském kraji v roce 2019 činil 264,3 tis. tun a představoval 5,0 % celkové produkce komunálního odpadu v ČR. V roce 2019 dosáhlo množství vyprodukovaného komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele v Plzeňském kraji 448,0 kg. Meziročně se tento ukazatel snížil o 2,5 %. V mezikrajském srovnání v roce 2019 zaujímá Plzeňský kraj v relativním ukazateli vyprodukovaného komunálního odpadu na obyvatele druhé nejnižší místo. **Nejvyšší produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele** se vyskytovala v krajích Středočeském (539,0kg) a Olomouckém (534,0kg). Naopak **nejnižší produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele** byla zaznamenána v Karlovarském kraji (434,3 kg).

Průměrné množství nebezpečného odpadu v kraji na obyvatele bylo nižší než v ČR celkem

V roce 2019 se v Plzeňském kraji podílel **nebezpečný komunální odpad** na celkovém komunálním odpadu 0,2 %. Na 1 obyvatele připadlo 0,8 kg nebezpečného komunálního odpadu. V mezikrajském porovnání byl tento podíl šestý nejnižší. Nejvyšší množství nebezpečného komunálního odpadu na 1 obyvatele měl kraj Středočeský (1,4 kg) a naopak nejnižší komunální odpad na 1 obyvatele (0,4 kg) byl zaznamenán v Karlovarském kraji. V Plzeňském kraji bylo množství nebezpečného odpadu na 1 obyvatele v porovnání s průměrem ČR nižší o 0,1 kg.

Odpady jsou i zdrojem energie a surovin

Odpady vznikající jako důsledek nehospodárného a neefektivního nakládání s **neobnovitelnými** zdroji (půda, voda apod.) jsou však na druhé straně zdrojem energie a surovin. Základním aspektem udržitelného rozvoje v environmentální oblasti je právě upřednostňování jejich **využití** (recyklace, materiálové využití aj.) před jejich **odstraňováním**. Skládání a spalování představuje v mnoha případech zdroj znečištění životního prostředí zejména půdy, vody a ovzduší s dopadem do krajinných ekosystémů. Mezi základní aktuální řešené otázky v **nakládání s odpady** patří i **separovaný sběr vytříděných položek** komunálního odpadu.

Výdaje na ochranu životního prostředí

V Plzeňském kraji bylo v roce 2019 v meziročním srovnání proinvestováno na ochranu životního prostředí podle místa investice o 3,2 % více finančních prostředků

V roce 2019³⁷ dosahoval objem **pořízených investic na ochranu životního prostředí podle místa investice** v Plzeňském kraji hodnoty 1 167,9 mil. Kč, což v meziročním srovnání představovalo nárůst o 3,2 %. V přepočtu na jednoho obyvatele bylo v roce 2019 proinvestováno 1 988 Kč. Meziročně se tento ukazatel zvýšil o 45 Kč na 1 obyvatele. V mezikrajském porovnání se tento ukazatel umístil na čtvrtém nejnižším místě. **Objem pořízených investic na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora** (1 046,6 mil. Kč) se zvýšil v meziročním srovnání o 6,0 %. Z hlediska struktury pořízených investic podle sídla investora bylo vloženo nejvíce investičních prostředků do nakládání s odpadními vodami (54,9 %). Náklady na ochranu ovzduší a klimatu činily 26,6 % a na nakládání

³⁷ Údaje roku 2020 zatím nejsou k dispozici

s odpady připadlo 14,8 % investičních prostředků. **Objem neinvestičních nákladů environmentálního charakteru podle kraje sídla investora** v absolutní výši 2 866,8 mil. Kč se meziročně snížil o 9,3 %. Ze struktury neinvestičních nákladů vyplývá, že největší část finančních prostředků směřovala do oblasti nakládání s odpady (72,2 %).

Graf 4.4 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Plzeňském kraji (průměr let 2015–2019)

Zdroj: ČSÚ

